

Starry,

a bátor tokhal
kalandjai

Kifestőkönyv

Cristina Sandu

Marta Vahtar

illusztrációi: Miękisz Emilia

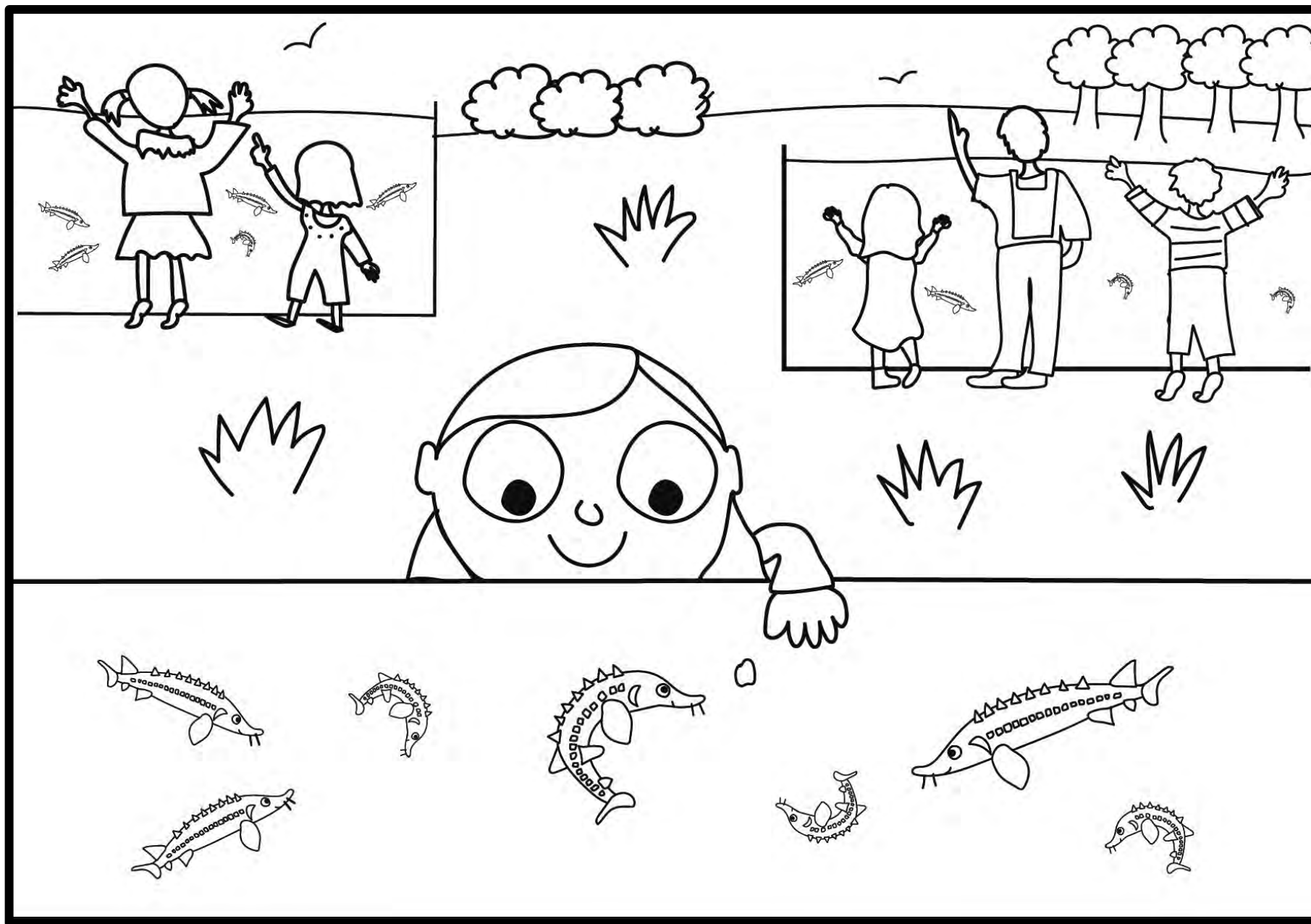
Magyar nyelvre fordította: Takacs Emöke



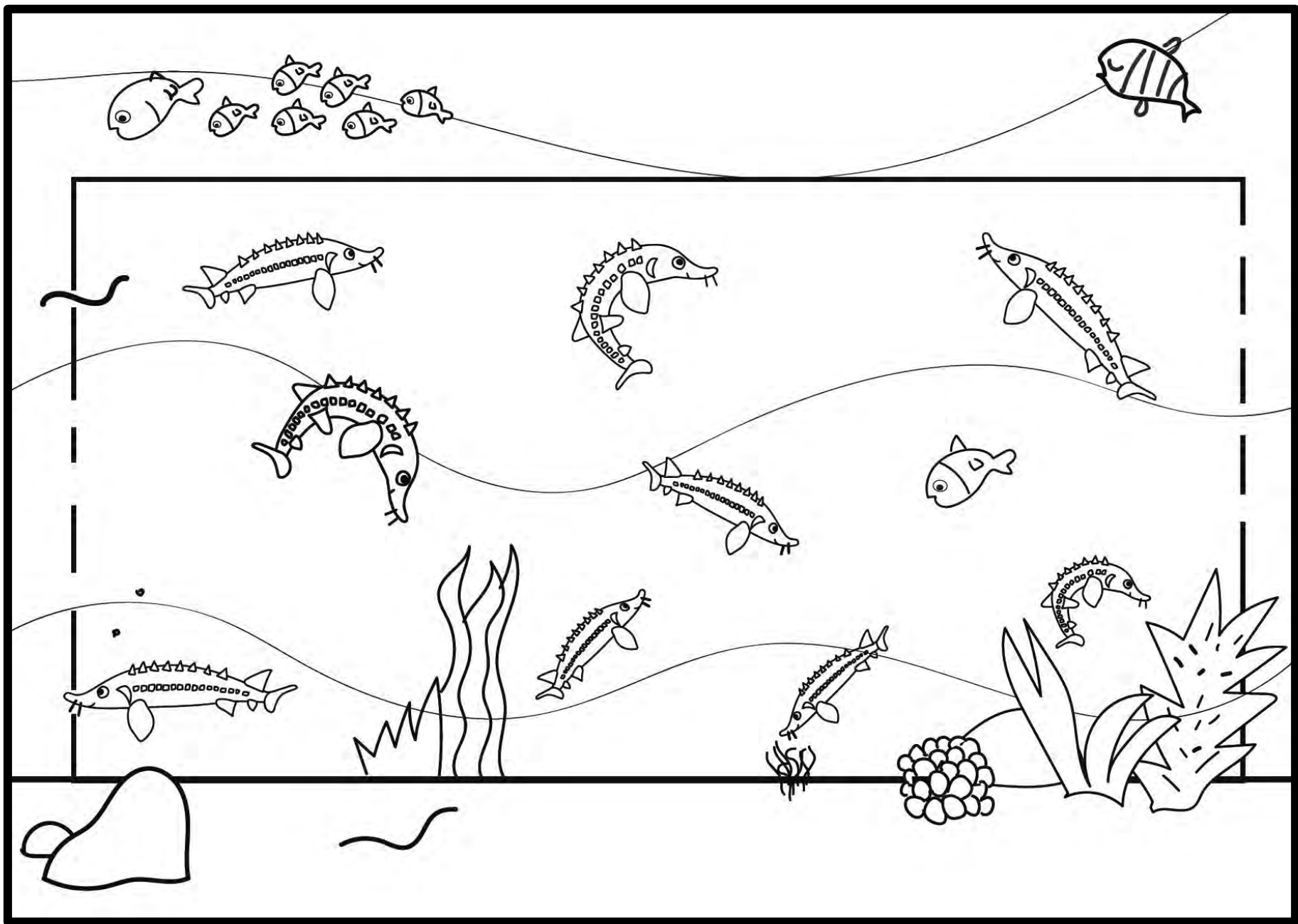
International Association
for Danube Research

Institute for Integral Development
and Environment

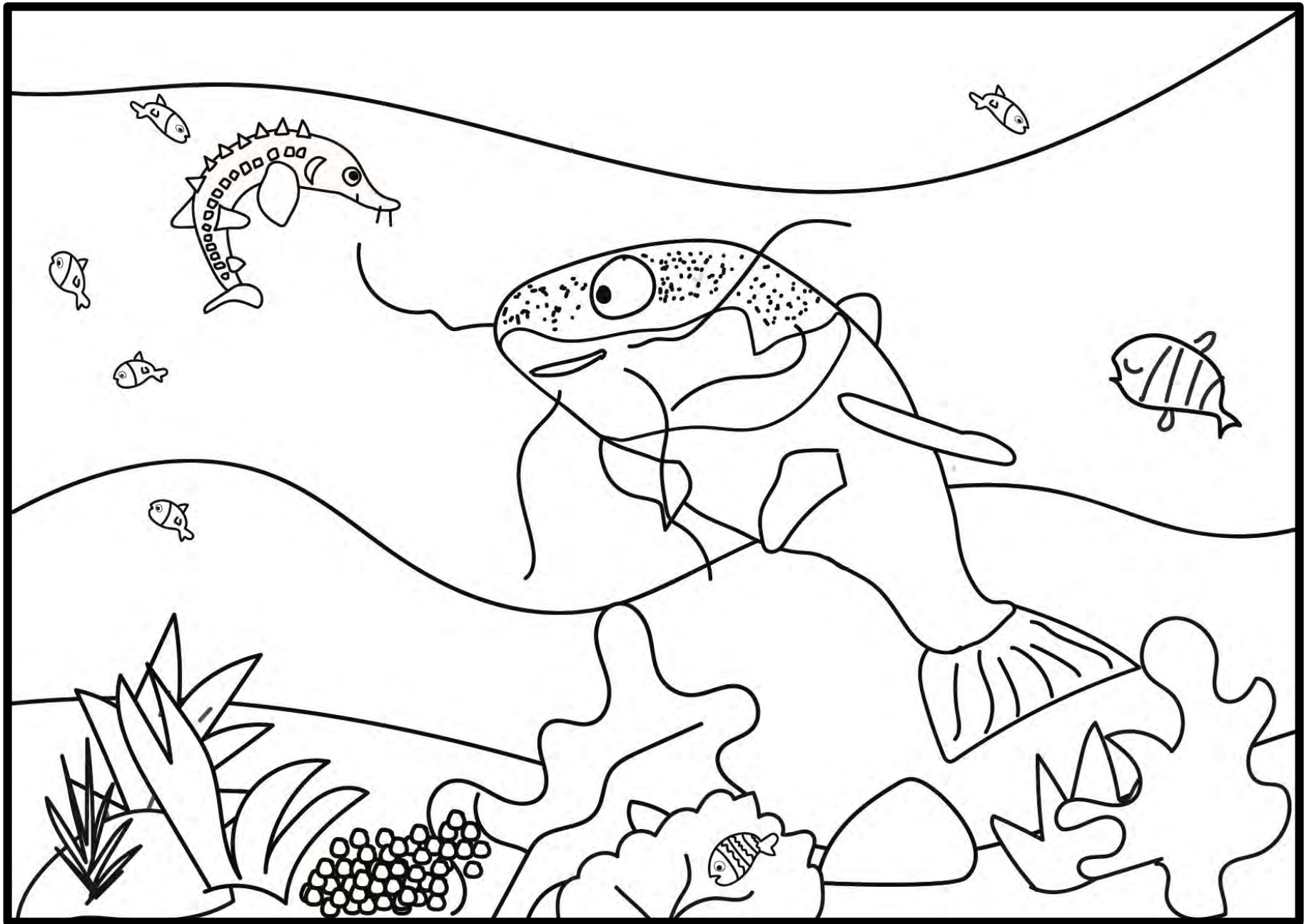




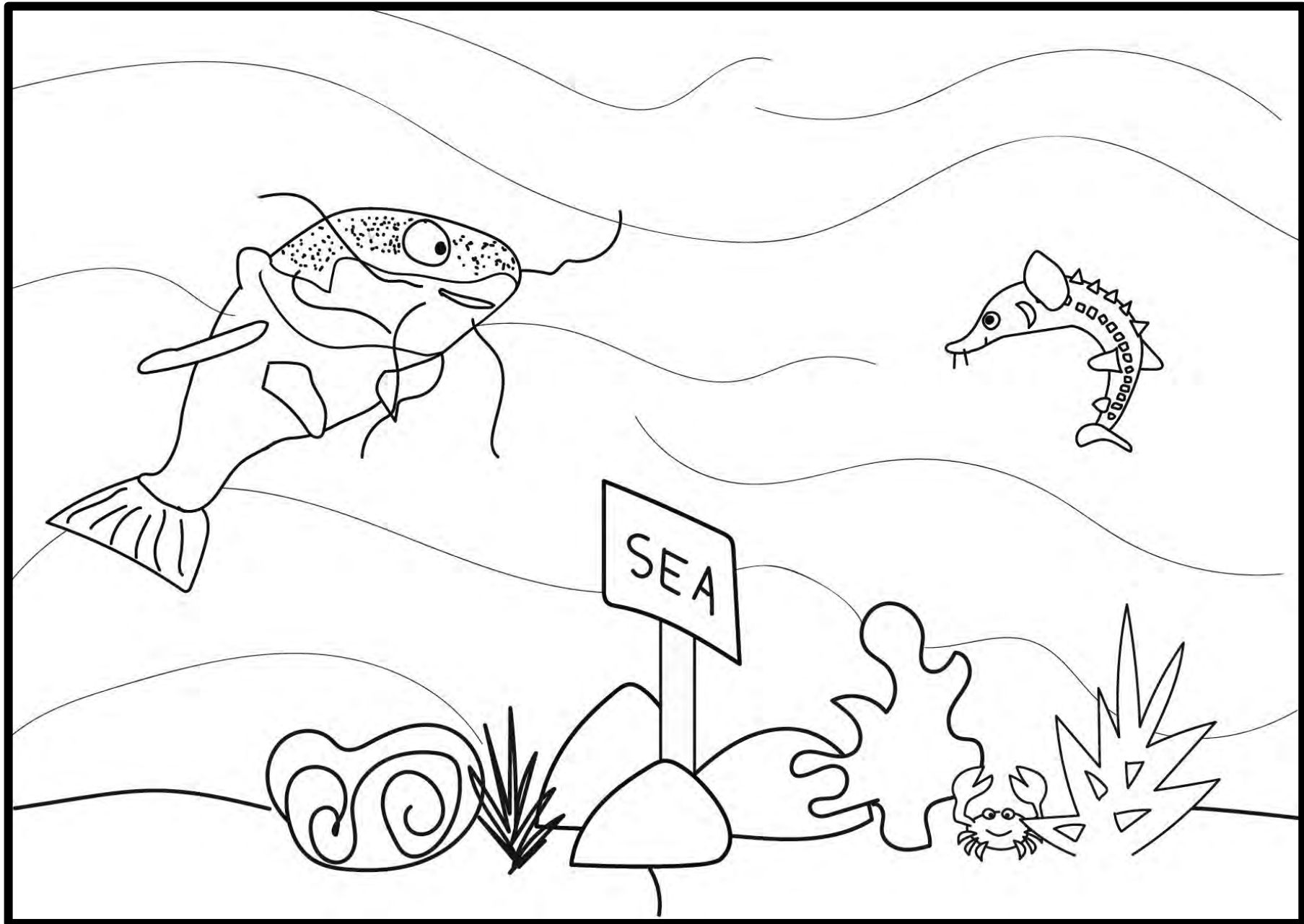
Starry egy kedves kis sőregtok, aki egy halgazdaságban élt testvéreivel. Testét fényes csillag alakú csontlemezek védik, innen kapta vezetéknevét. A tokhalat szerették a haltelepet meglátogató gyerekek, akik szívesen játszottak a kishalakkal.



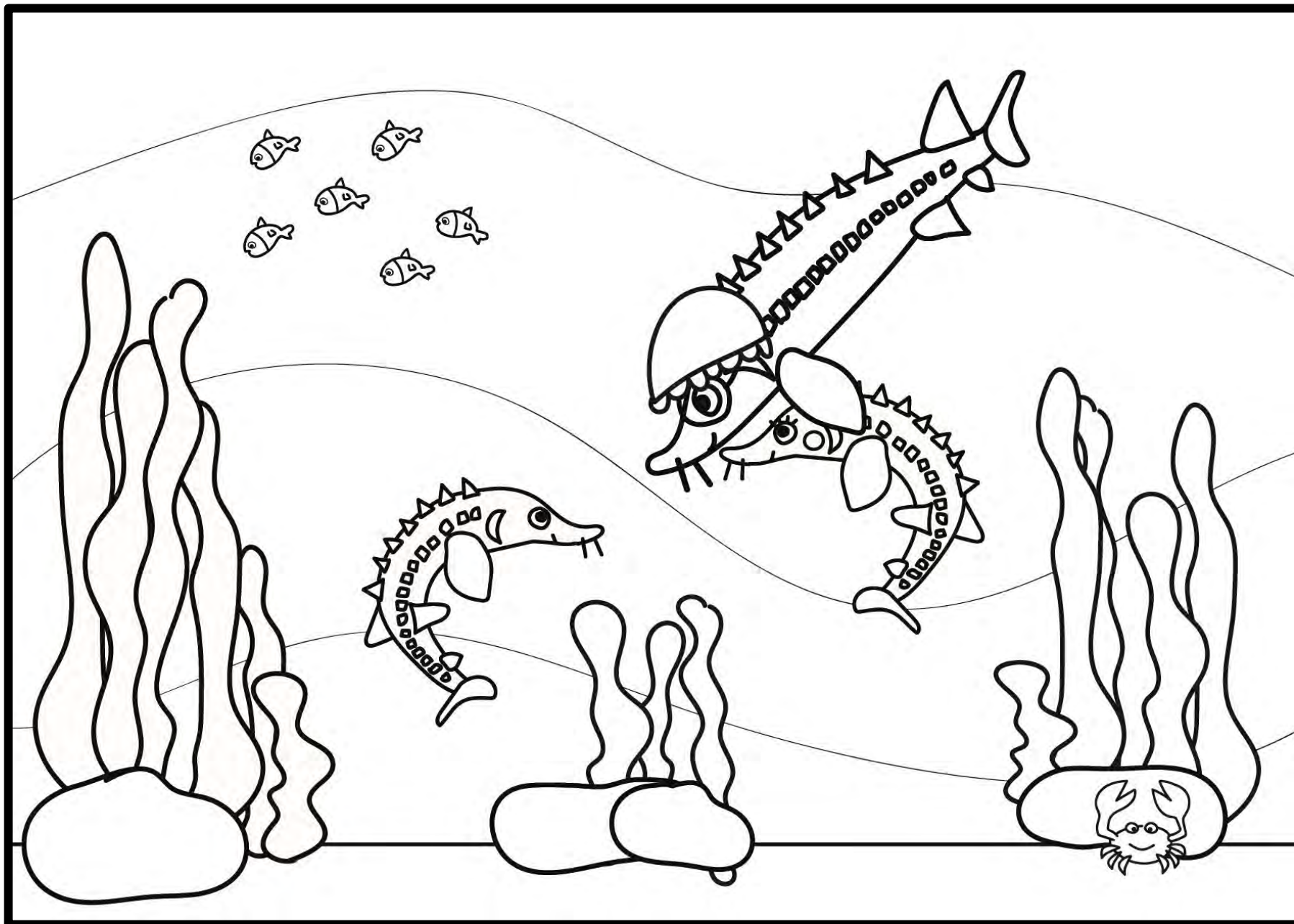
A kis tokhalak egy mentőprogram főszereplői. Egy nap az egész halcsoportot egy hatalmas zárt tartályban költöztették a folyóba, hogy megszokják az új környezetet. Néhány nappal később a szabadon engedték őket a folyóban, hogy leússzanak a tengerhez, a természetes otthonukba.



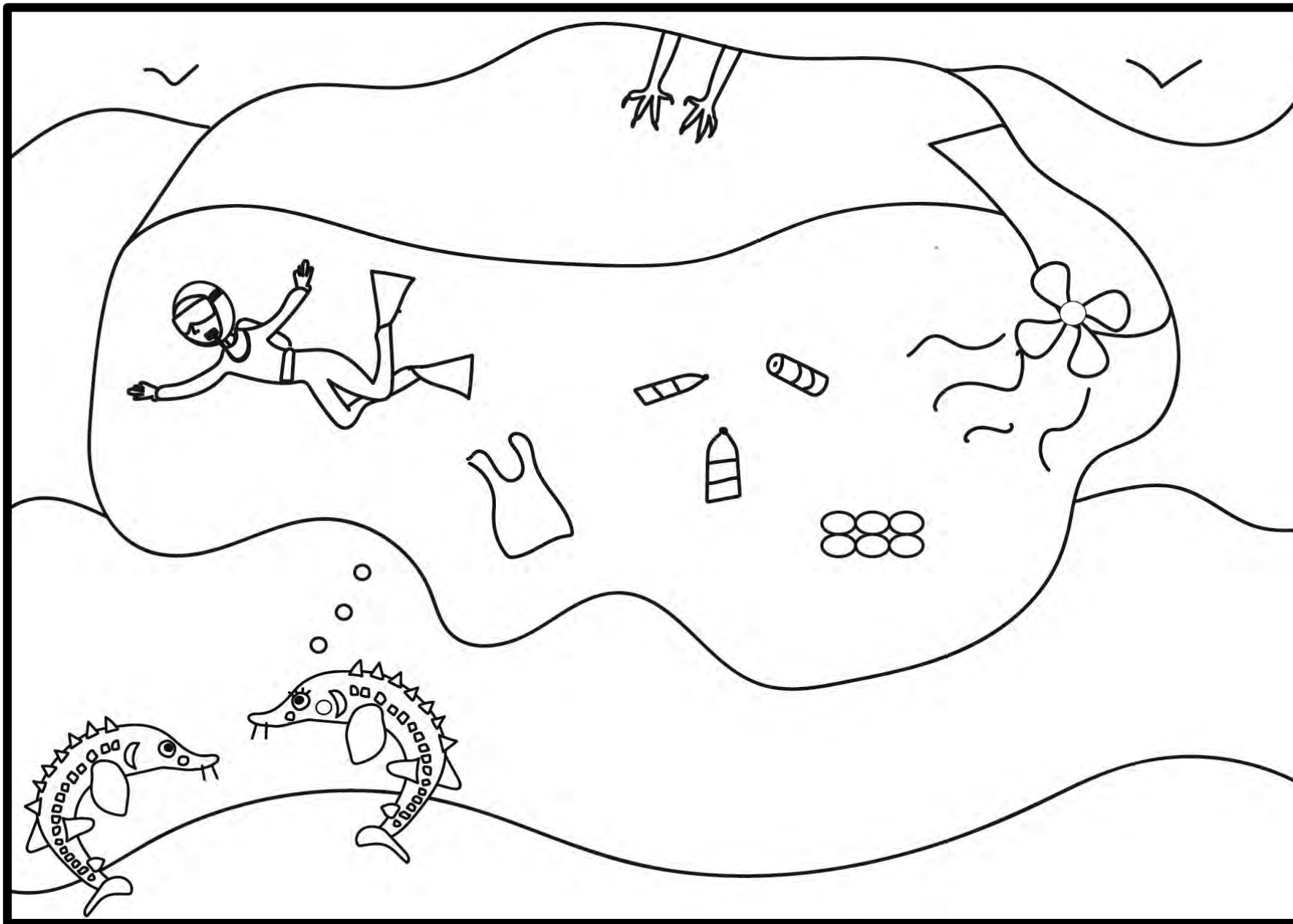
A folyóban Starryt a folyó erős áramlása elsodorta a többiektől és elvesztette családját. Nagyon bátor volt, még akkor is, amikor egy kormorán vagy másnéven kárókatona támadta meg, de sikerült megmenekülnie. Találkozott Kenivel, egy barátságos harcsával, aki elkísérte a tenger felé vezető úton.



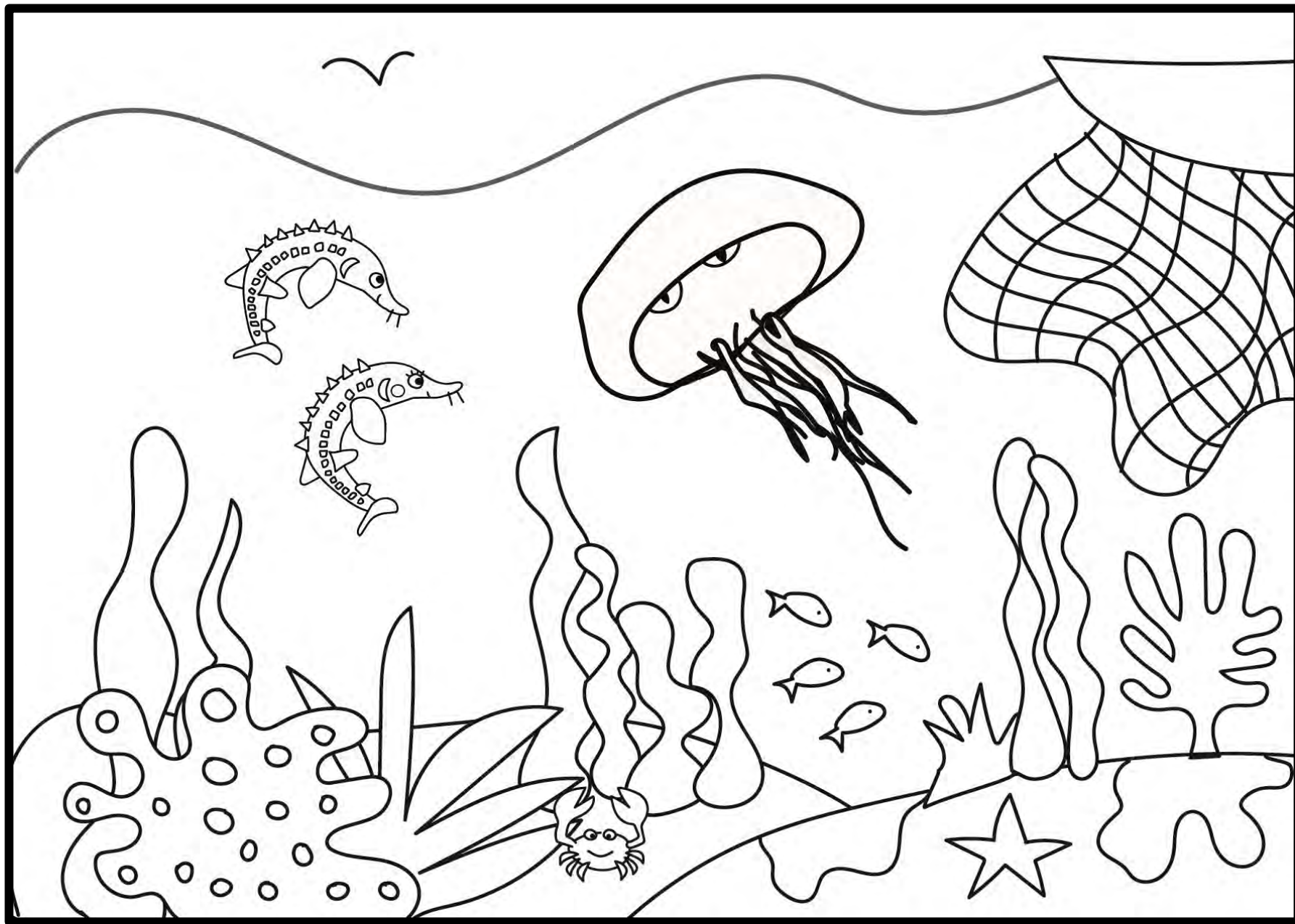
Keni harcsa lévén csak édesvízben: folyókban vagy tavakban él, ezért nem úszhatott le Starryval a tengerig. A két barátnak el kellett búcsúznia egymástól mielőtt a folyó a tengerbe ömlik.



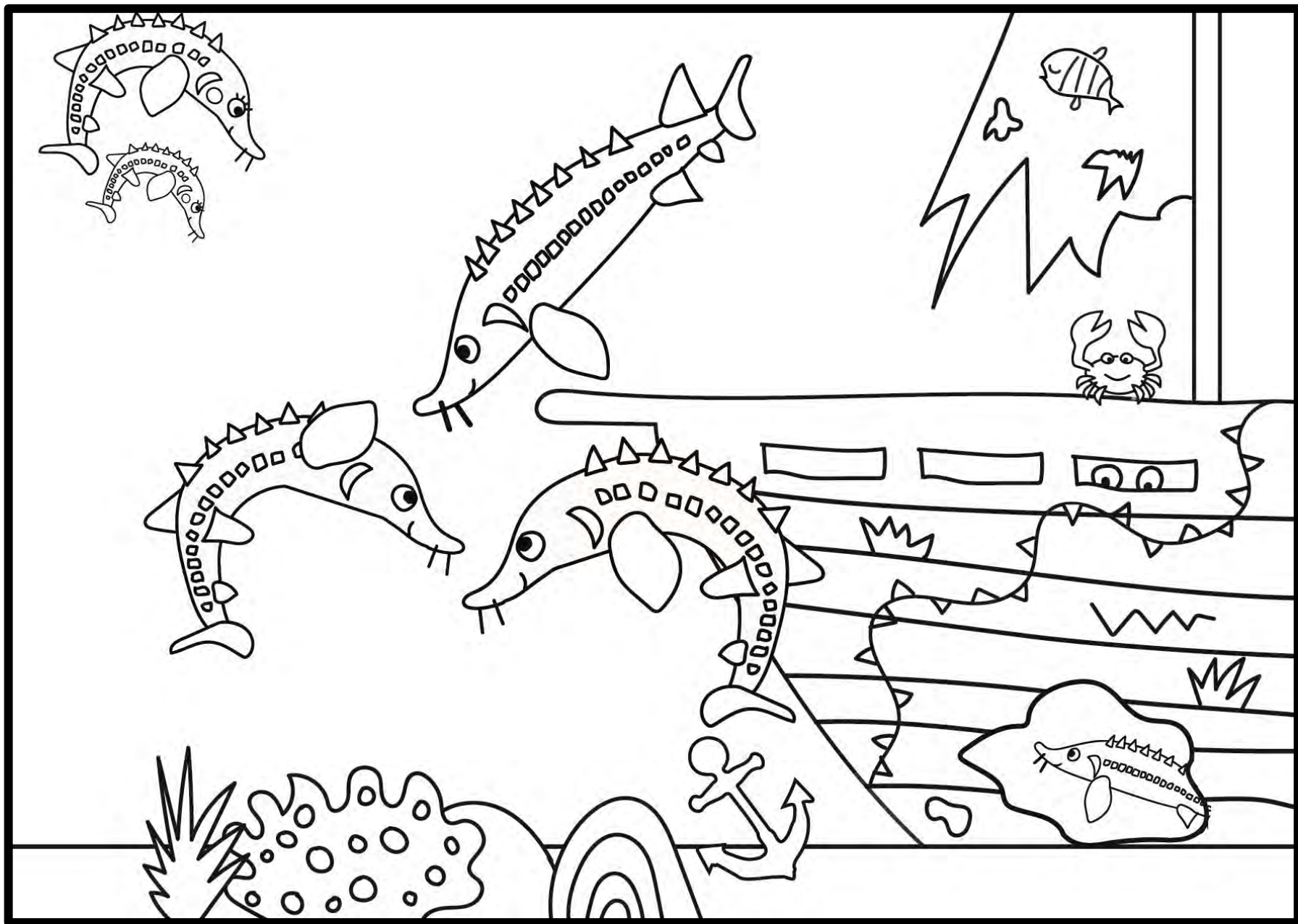
A tengerben Starry találkozott Kírával, a közeli tengeri menedékhelyben élő gyönyörű tokhallánnyal. Ő segített Starrynak megtalálni a testvéreit. Elvitte magával otthonába, hogy megkérdezzék Nagymamát, hogyan találhatná meg Starry a családját.



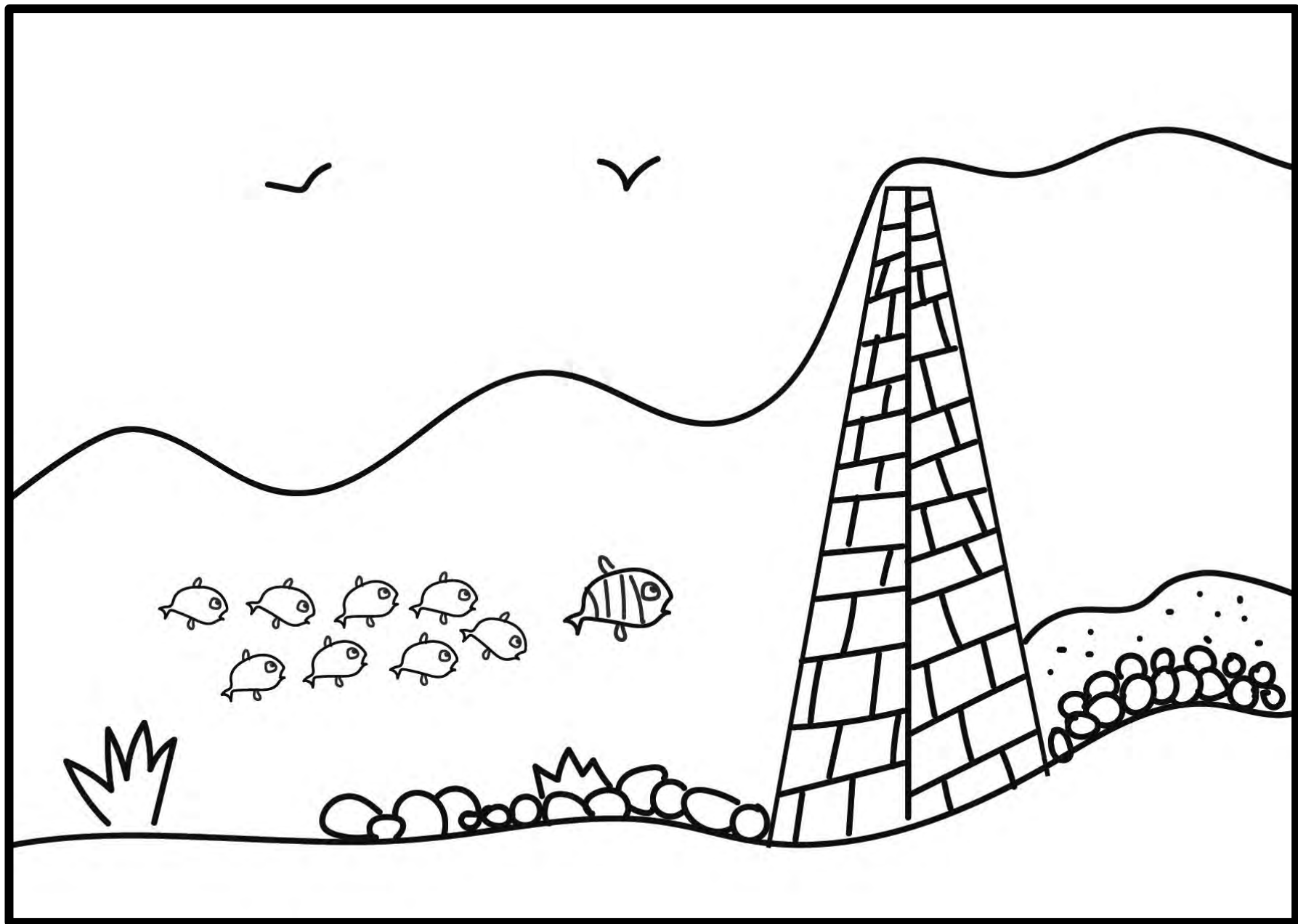
Kíra és édesanyja elkísérték Starryt, hogy megtalálja a családját. Ekkor ismerte meg tanácsaikból a tengeren kerülendő veszélyeket, mint például a ragadozó madarak, csónakok, jet-skik, halászhálók, műanyag foltok és búvárok.



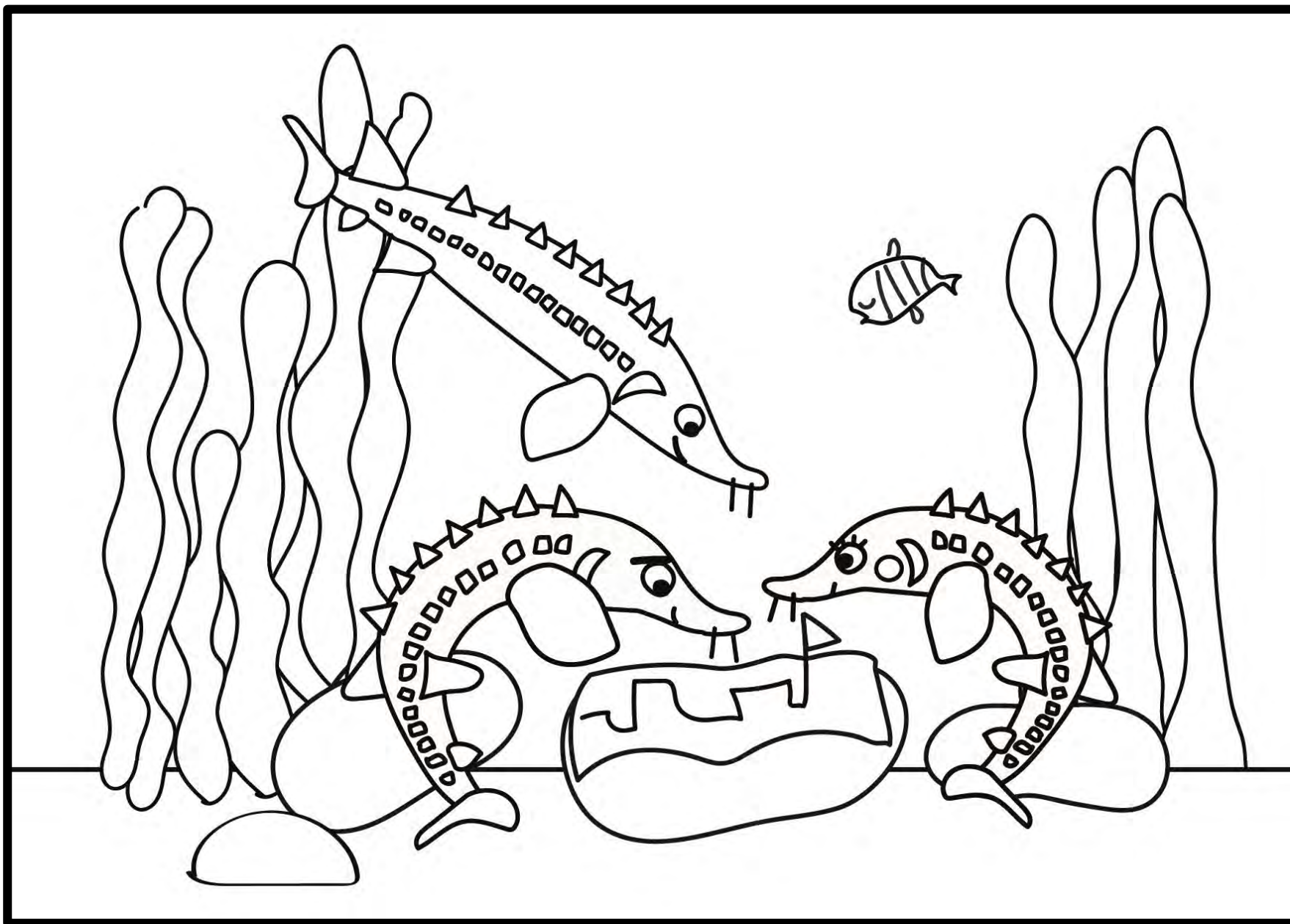
A tengeri menedékhely szélén Starry találkozott az első veszélyekkel, a mérges csápú medúzákkal, és egy halászhálóba is belegabalyodott. Egy rák az ollójával elvágta a kötelet, és segített neki kimenekülni.



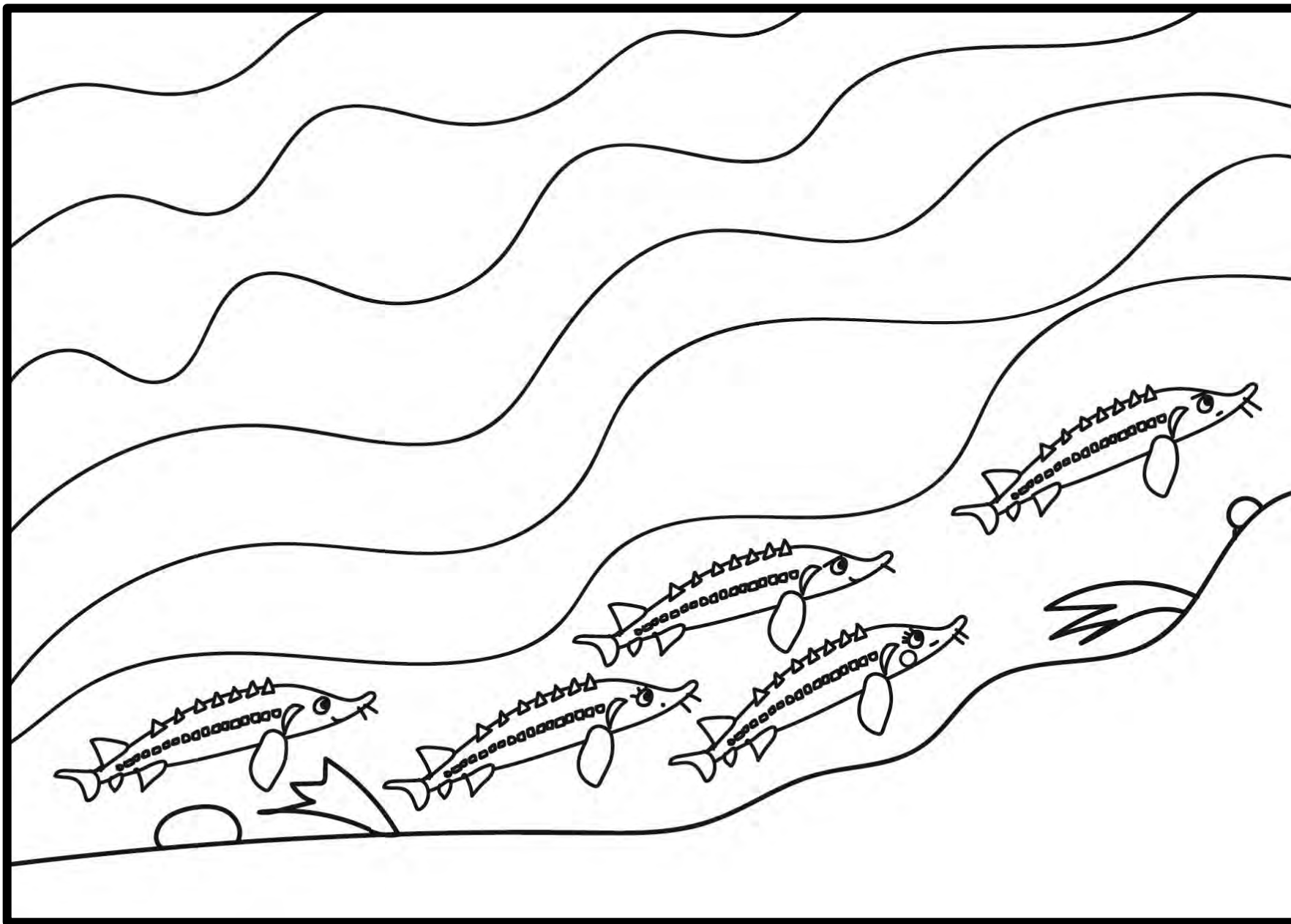
Hosszas keresgélés után Starry végül egy hajótörés közelében látta viszont testvéreit, akikkel új otthonukra letek a tengeri menedékhelyen.



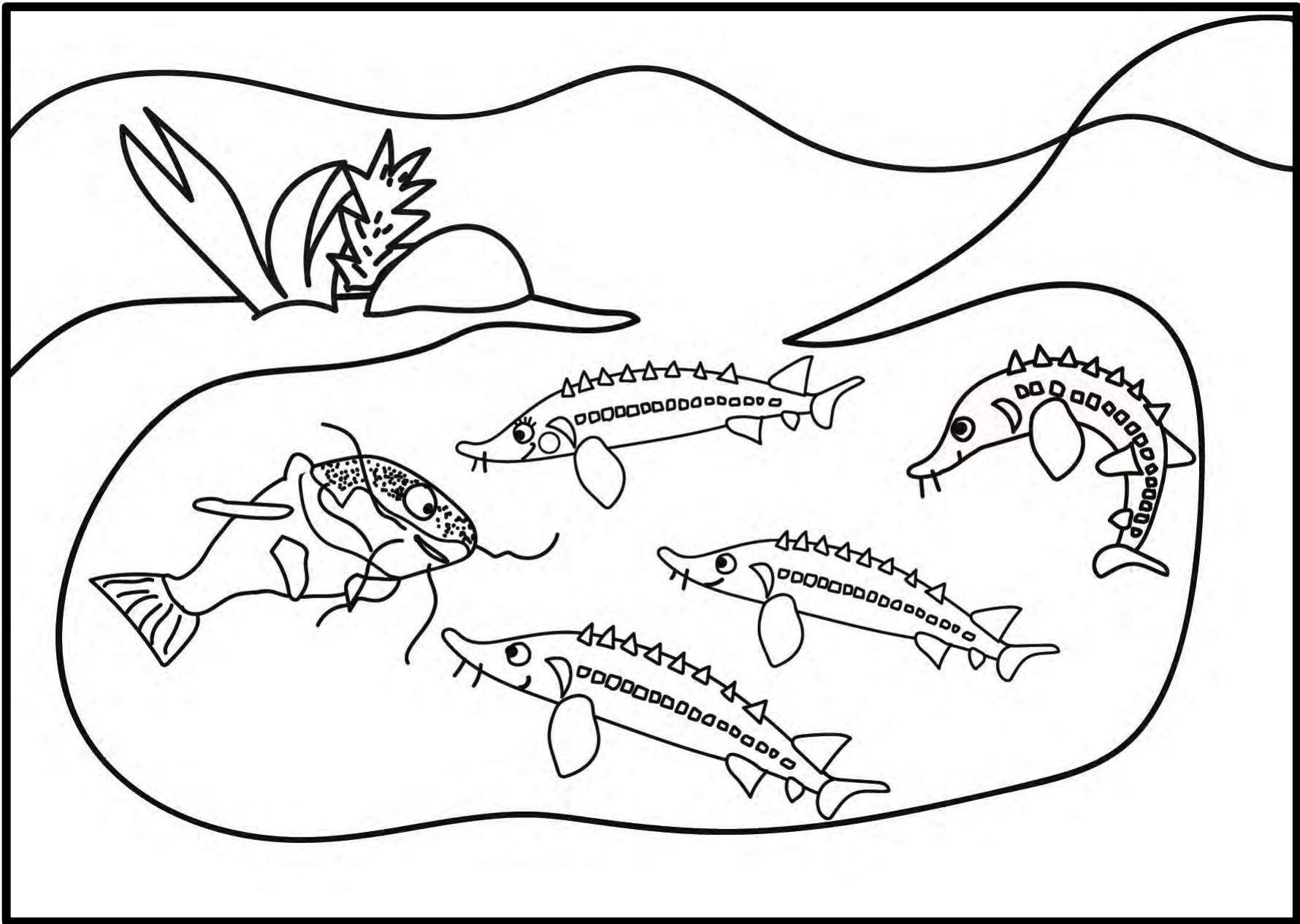
Starry és Kíra együtt nőttek fel és egymás legjobb barátai lettek. Összeházasodtak, és egy idő után úgy döntöttek, hogy családot szeretnének. Ennek érdekében el kellett hagyniuk a tengert és fel kellett úszniuk a folyó felső szakaszára, ahol alkalmas ívóhelyet találtak. Kíra megbeszélte nagymamájával az utazást, megtudta, hogy az emberek sok olyan helyet elpusztítottak, amelyeken egykor a tokok éltek, és hogy csak kevés természetes hely maradt meg.



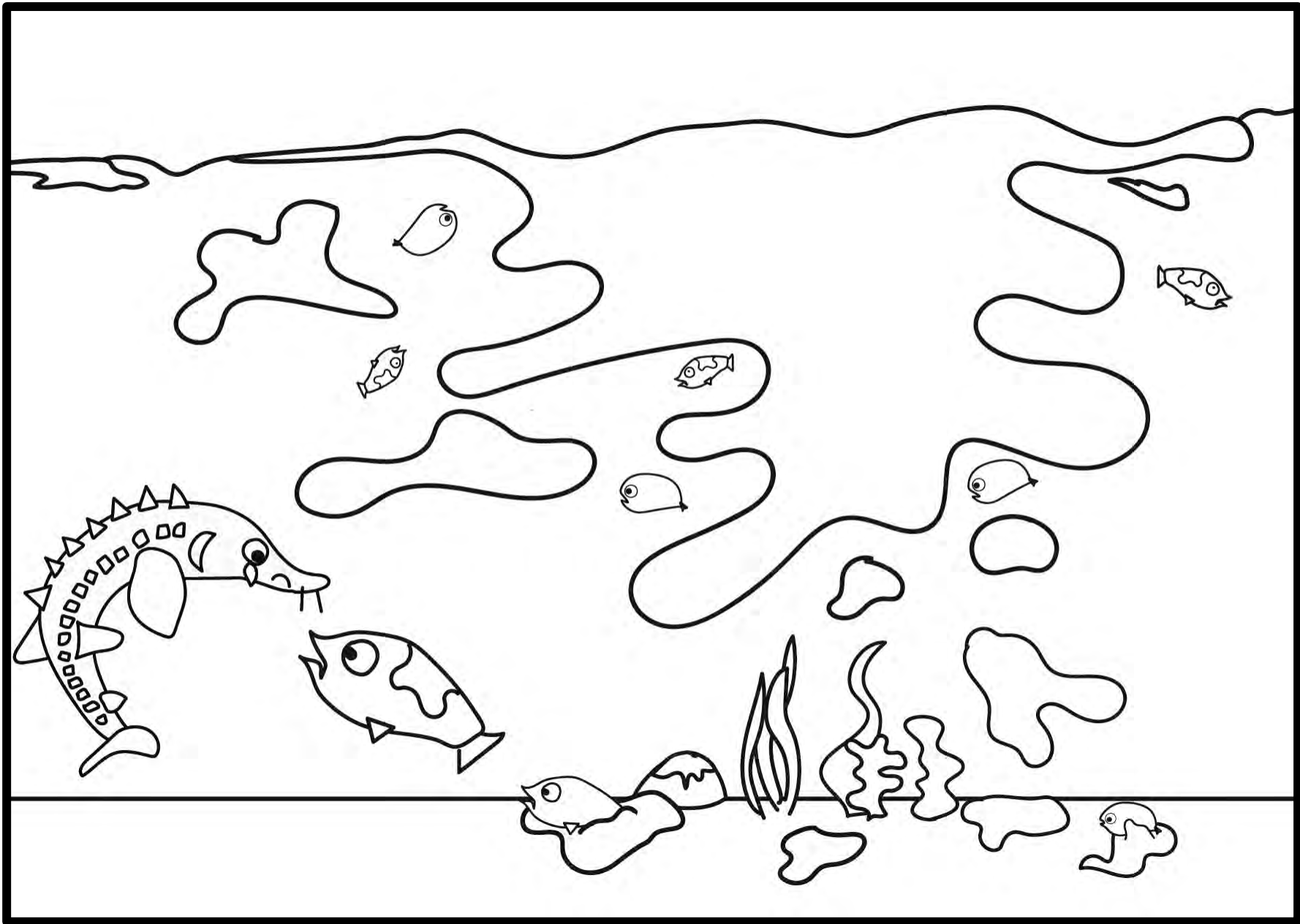
Az útra való felkészüléshez Kíra és Starry a többi velük utazó tokhállal is beszélt. Kírának és Starrynak több időre volt szüksége, hogy felkészüljenek, majd két hét múlva útra keltek a második csoporttal.



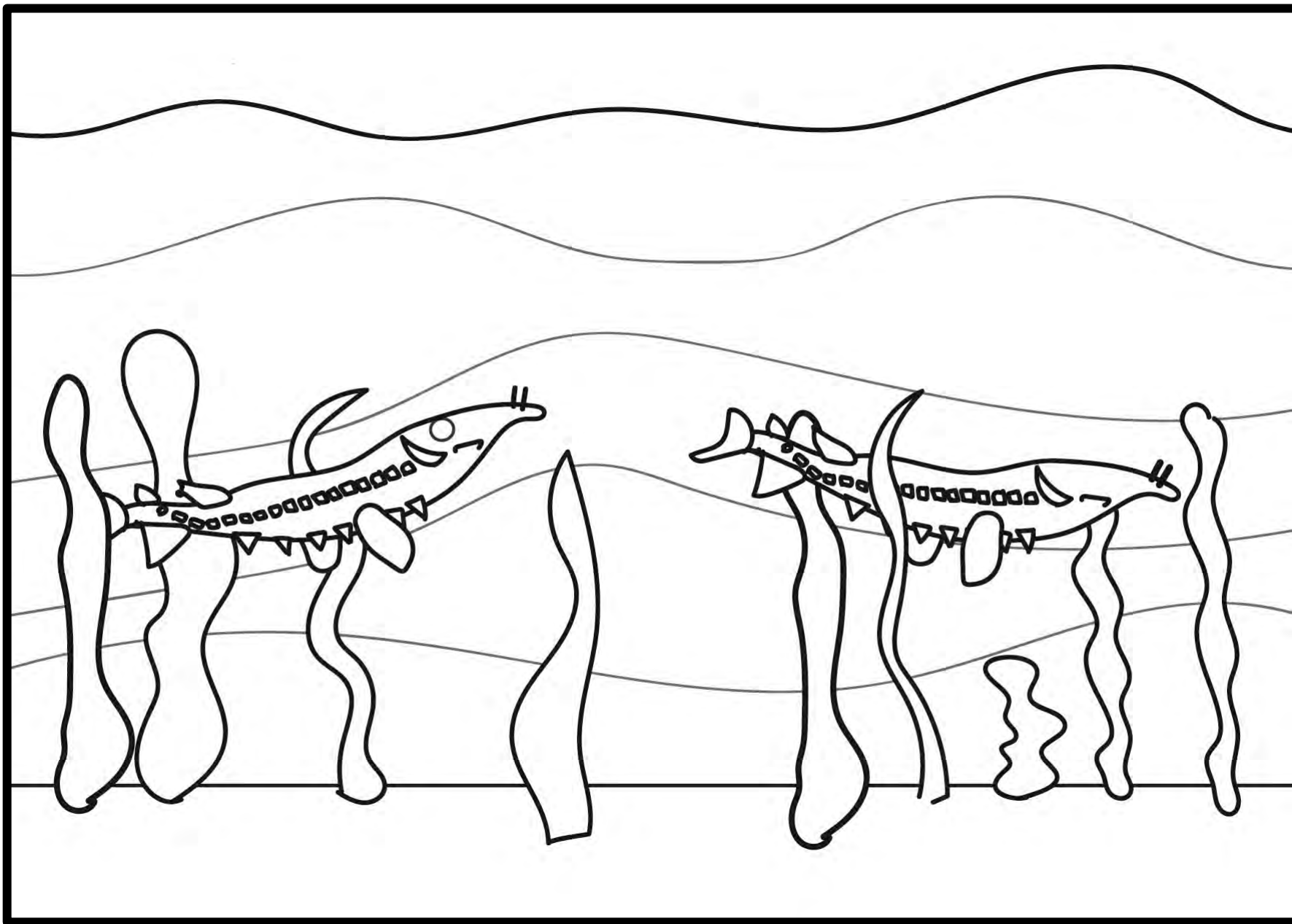
A folyó sodrásával szemben úszni nagyon nehéz volt. Minden erejüket fel kellett használniuk az erős áramlás legyőzéséhez.



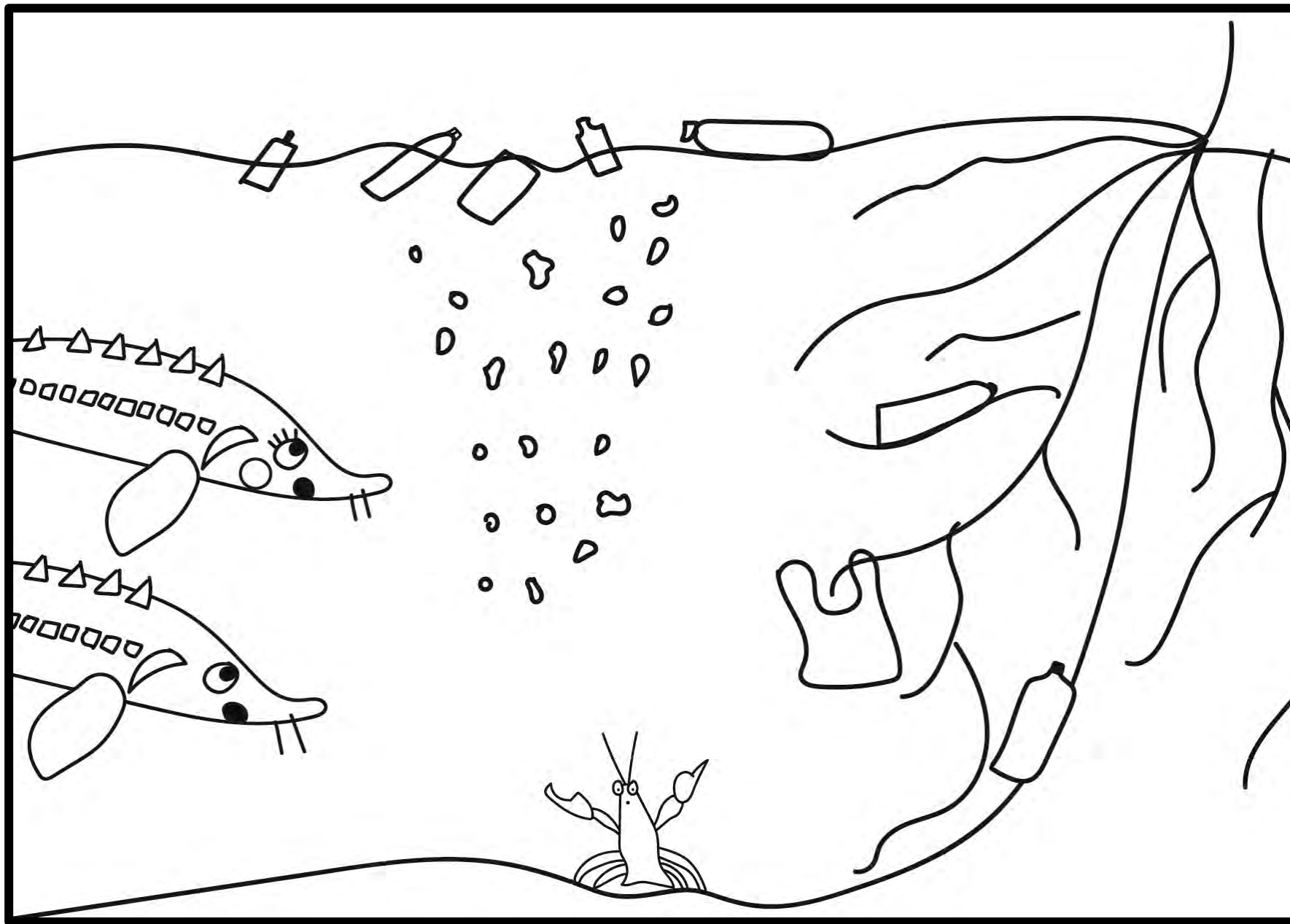
A folyóban találkoztak Starry régi barátjával, Kenivel, aki vendégül látta őket, és tanácsokat adott nekik a folyóban fenyegető veszélyekről: motorcsónakokról és vízszivattyúkról, halászokról, szennyezésről, gátakról, betonozott folyópartokról és medrekről. A számtalan veszély nagyon lecsökkentette a folyóban élő halak számát.



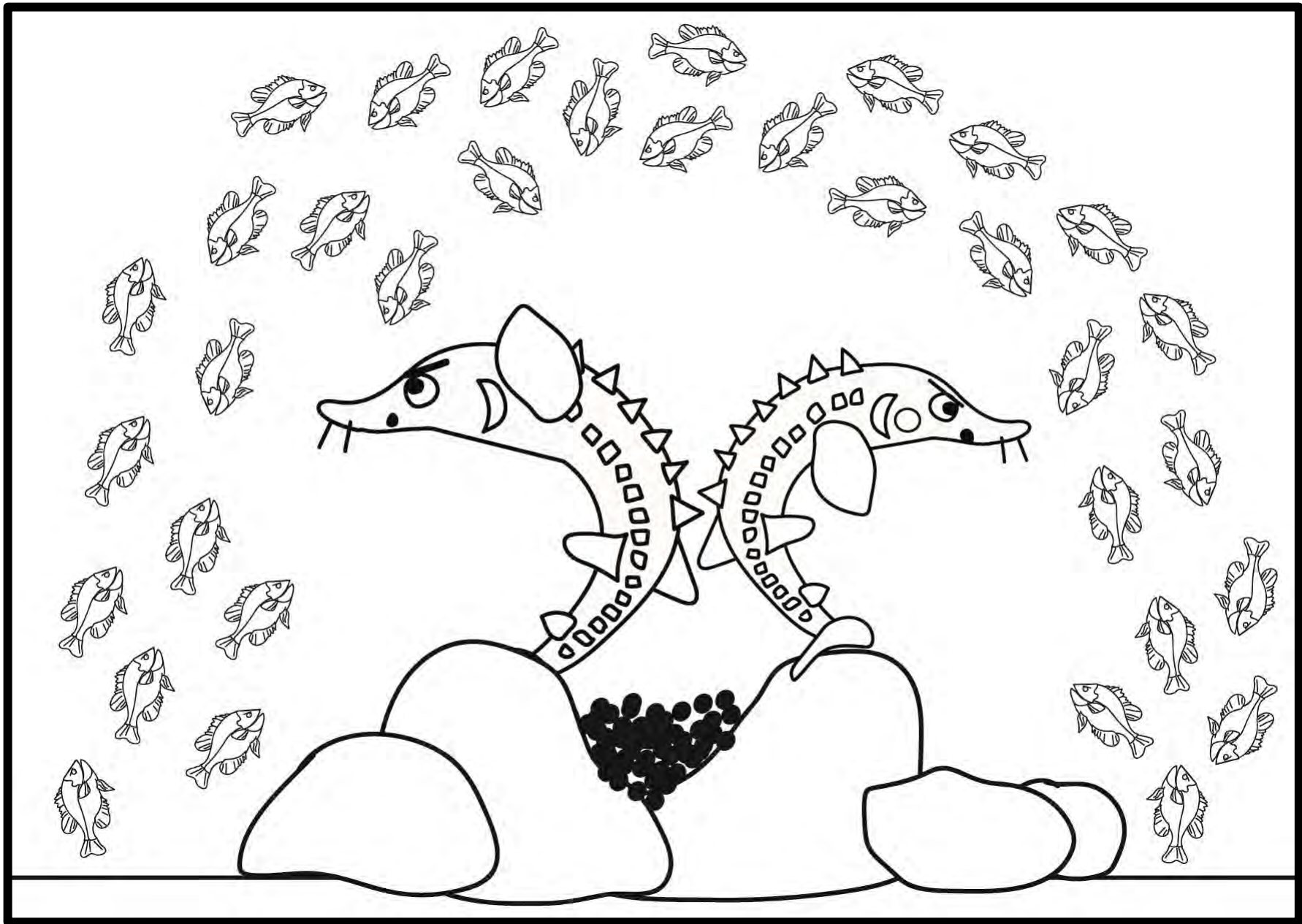
Útközben a tokhalak találkoztak egy halcsoporttal, amelynek el kellett költöznie, mert otthonaikat szennyezés pusztította el. Hajókból származó üzemanyag borította el őket, amitől a halak alig kaptak levegőt.



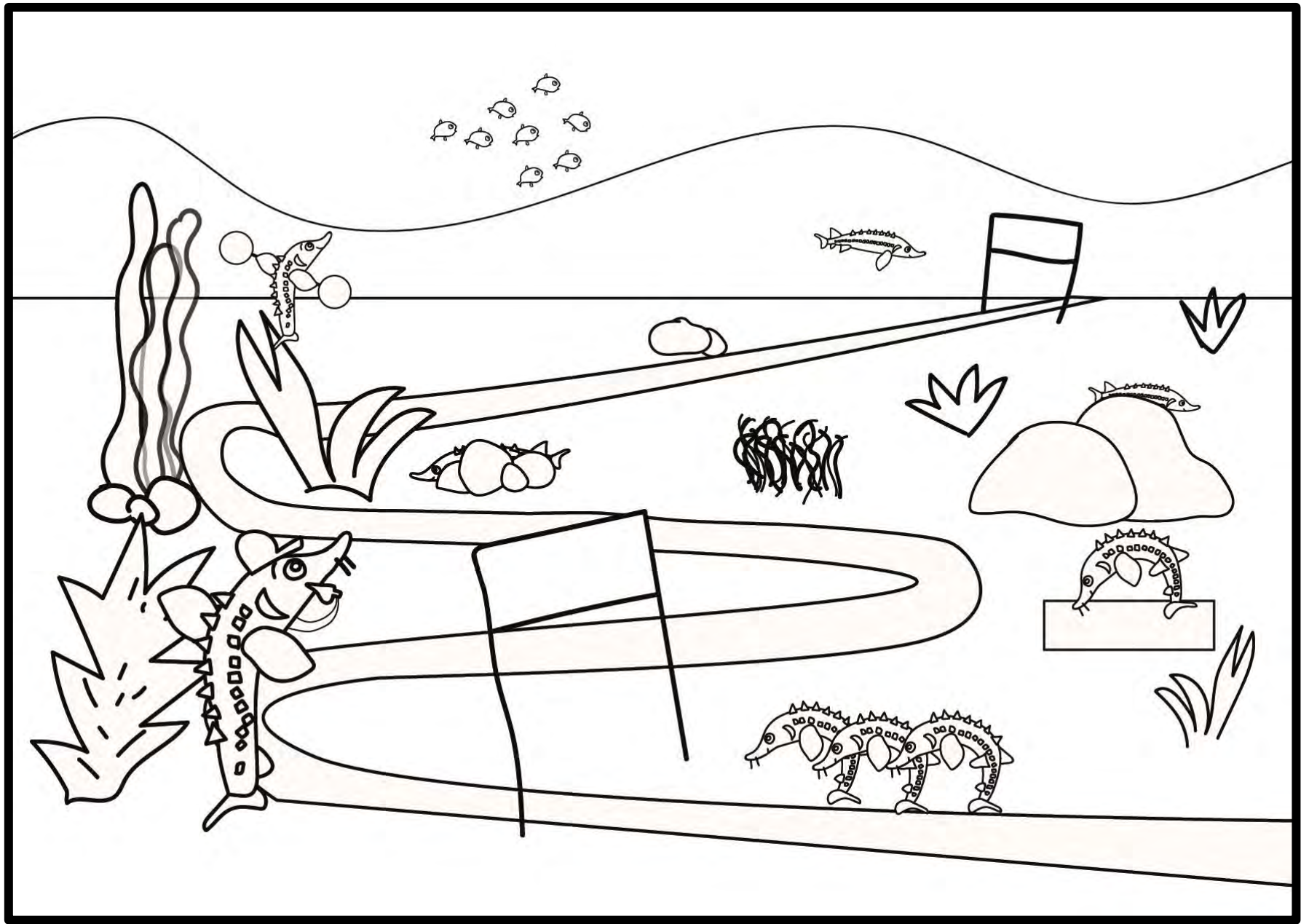
Az erős sodrástól kifáradva, Starry és Kíra menedéket kerestek éjszakára, ahol pihenni tudtak. Hirtelen szörnyű fájdalmat éreztek és eszméletüket veszítették. A folyó ezután elsodorta őket, míg meg nem akadtak egy fa gyökerében, ahol lassan magukhoz tértek.



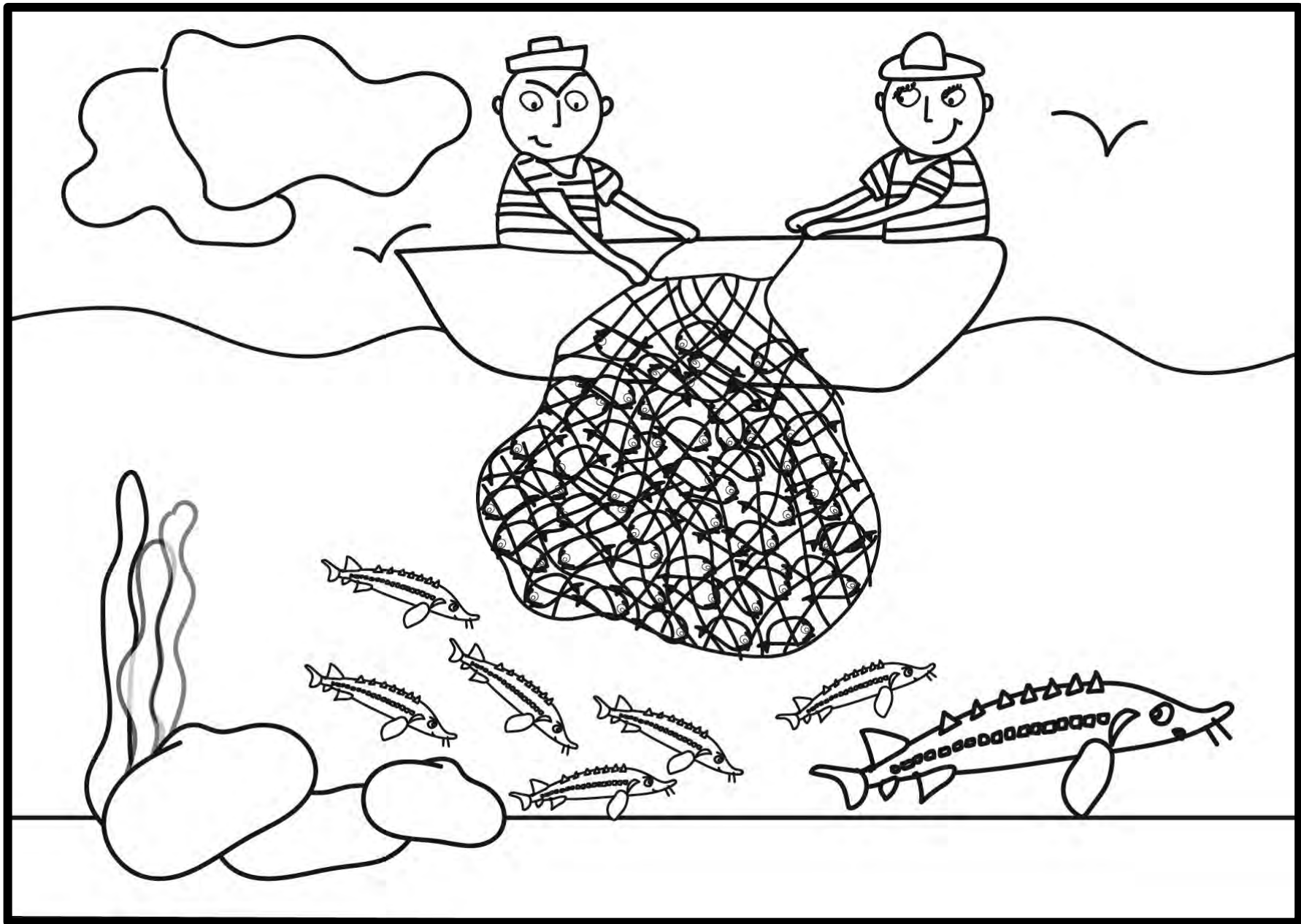
Találkoztak egy rákkal, aki szerint az emberek megpróbálták őket elektromos áram segítségével elfogni. Elmesélte nekik, hogy ez tilos, és a vízi állatok súlyos veszteségéhez vezet. Arra is figyelmeztette őket, hogy vigyázzanak, ne egyenek apró műanyagdarabokat, mert meghalhatnak.



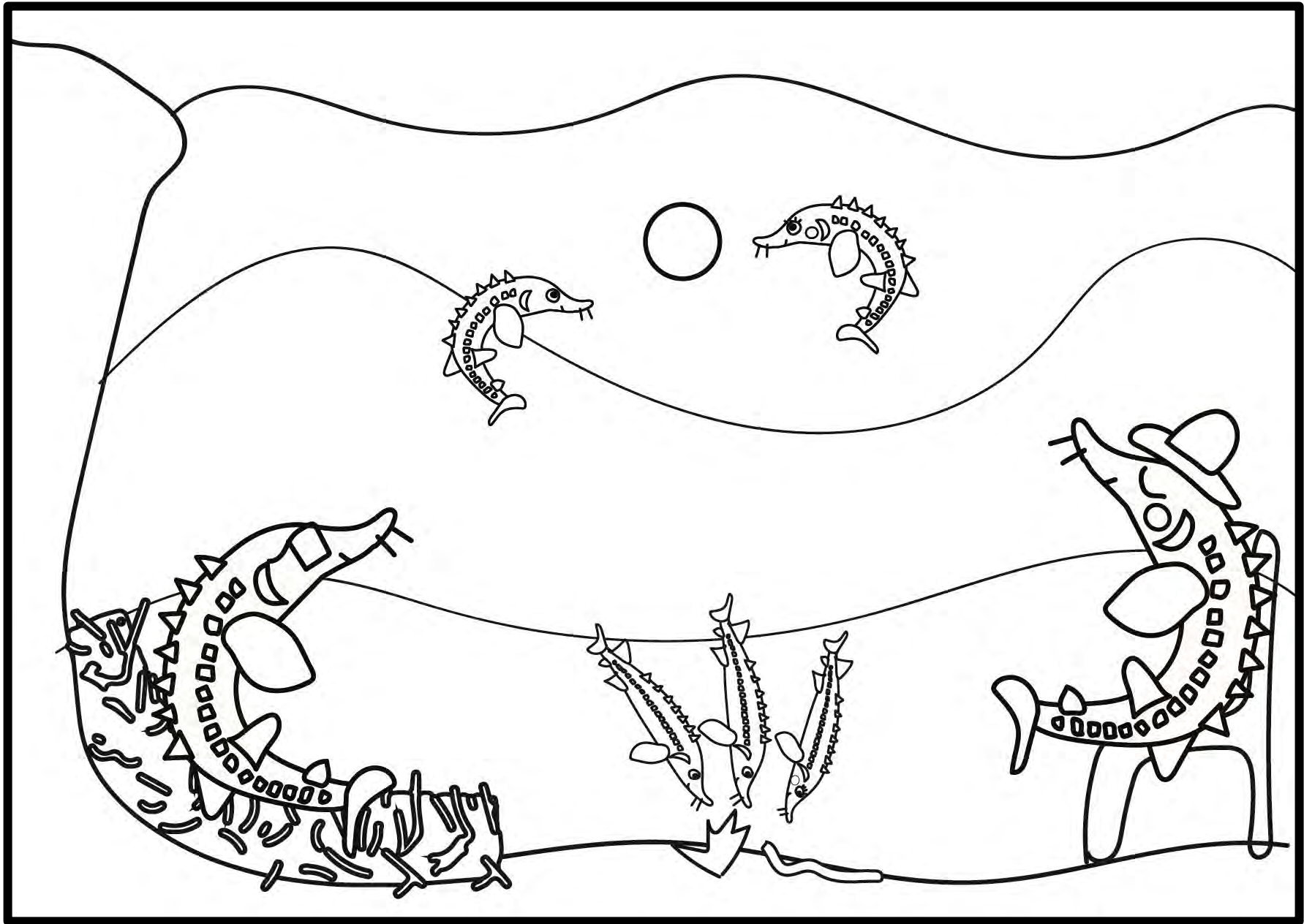
Az ívás után Kira és Starry úgy döntött, hogy őrzik a lerakott kis ikrákat. Mint kiderült, jól döntöttek, mert az ikrákat ellenséges halak támadták meg. Mindkét tokhal szülőnek küzdeni kellett, hogy megvédjék a kicsiket.



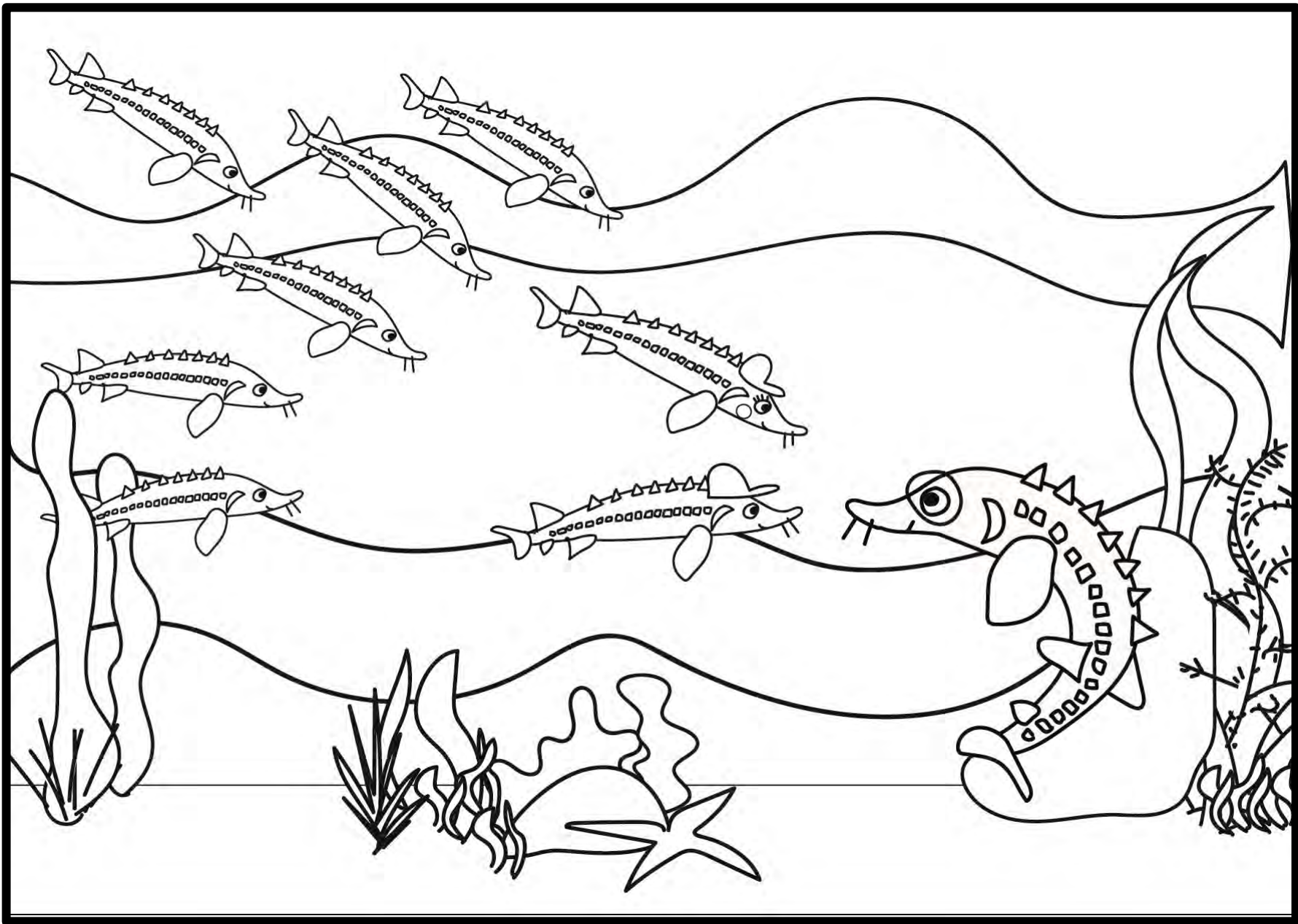
A szülők tanították a kis tokhalakat, hogy mit és hogyan kell tenni a folyóban: mit lehet enni, hogyan kell biztonságosan úszni, és hogy hogyan kell elrejtőzni a veszélyek elől.



Starry, Kíra és gyermekeik elindultak vissza a tengerbe. Útközben csatlakoztak hozzájuk a gazdaságból elengedett fiatal tokhalak. Találkoztak Kenivel, aki arra figyelmeztette őket, hogy az emberek a folyó torkolatánál halásznak. A tokok a folyó fenekére merültek, hogy elkerüljék a haláshálókat.



A sőregtokok biztonságban megérkeztek a tengerre. Etek és lazítottak egy picit, mielőtt a tengeri menedékhely felé vették volna az irányt.



Évekkel később Kira és Starry gyermekei felnőttek, és hasonlóan a folyó felső szakasza felé készültek az ívásra. Egyik lányuk bemutatta férjét, a halgazdaságban született sóregtokot, akit annak idején a szülei kalauzoltak el a tengeri menedékhelyre. Starry elmosolyodott, gondolkodott az élet körforgásáról, és remélte, hogy a jövőben a tokoknak jobb életük lesz, ha az emberek segítenek megvédeni őket.

Ennek a kis gyerekkönyvnek a célja, hogy jobban megértsük a tokhalfajok élete során tapasztalható kihívásokat, és támogatást nyújtson e csodálatos „élő dinoszauruszok” megmentéséhez.

A folyók védelme és természetes állapotuk megőrzése egyaránt előnyös a vízi élőlények, és az emberi társadalom számára, amely vonzó rekreációs területekhez, tiszta vízhez és egészséges halakhoz juttat mindannyiunkat.

A tokok és más veszélyeztetett fajok megsegítésével

TE is

a TERMÉSZET HŐSE lehetsz!

